

[Udenrigsministeren]

som ifølge FNs fødevarer- og landbrugsorganisation, FAO, er et minimum for, at man kan opretholde en persons sundhedstilstand, og i 1984 forventes kornproduktionen for første gang i perioden i disse 24 lande at falde til under 100 kg pr. person.

Af alle de større regioner i verden har Afrika syd for Sahara haft den laveste vækst i fødevarerproduktionen og samtidig den stærkeste befolkningsvækst i de sidste 20 år, og det er den eneste region i verden, hvor fødevarerproduktionen i dag er i færd med at tabe kapløbet med befolkningsstiltvæksten. Det skønnes, at i dag lider omkring 150 millioner mennesker i Afrika af underernæring.

Men krisen skyldes også de uheldige socioøkonomiske strukturer, man finder i de enkelte lande. Meget ofte har vi set, at en fejlslagen landbrugspolitik har fjernet tilskyndelsen for jordbrugerne til at øge fødevarerproduktionen og dermed skabt en intern produktionskrise.

Når man er stillet over for problemer af et så uhyre omfang og samtidig problemer, der er så udviklede som sultsituationen i Afrika, må man erkende, at den indsats, der skal sættes ind herimod, tilsvarende må være både omfattende og langsigtet, og det er også nødvendigt, at den går ind til benet af problemerne.

Det er glædeligt, at denne erkendelse dog synes at være afspejlet i formuleringen af forespørgslen. Alt for ofte ser vi, at opmærksomheden og debatten helt ensidigt bliver koncentreret om de kortsigtede løsninger: nødhjælpsbistand fremfor udviklingsbistand. Det er regeringens opfattelse, at der er behov for at se på de to former for bistand i sammenhæng, og at det er bydende nødvendigt, at der ydes en langsigtet indsats med henblik på at gøre Afrika selvforsynende med fødevarer. Det er noget, der efterhånden bliver erkendt af alle, både af donorlandene og af de berørte lande selv.

Verdensbanken har i sin seneste rapport fra september i år analyseret situationen i Afrika syd for Sahara, analyseret krisens strukturelle aspekter, og Verdensbanken fremhæver behovet for en omfattende og langsigtet indsats til løsning heraf.

Erfaringerne fra bl.a. Indien har vist, at man trods fattigdom kan ændre situationen fra konstante sultproblemer til en situation, hvor et land ikke bare er selvforsynende,

men endda fødevarereksporterende. Tænk bare på Indien, hvor vi for ikke så mange år siden talte om, at med den befolkningsexplosion, der var, ville alle Malthus' gamle spådomme gå i opfyldelse! Befolkningsexplosionen ville kvæle fødevarerproduktionens stigning. Og hvad sker der i dag? I dag er Indien blevet nettoeksportør af korn.

De afrikanske lande har også potentialet til en kraftig vækst i fødevarerproduktionen. Derfor finder regeringen, at der bør gives høj prioritet til disse landes bestræbelser for at øge deres egen produktion af fødevarer. Både i de internationale organisationer, i en direkte dialog med udviklingslandene og i vores helt konkrete udviklings- og bistands-samarbejde arbejder regeringen aktivt for at fremme denne udvikling.

Fra dansk side støtter vi stærkt de aktiviteter, der bliver gennemført af Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling. Denne fond, IFAD, som den hedder, har i sin korte virketid vist sig at være overordentlig effektiv, og de bistandsprojekter, der hidtil er gennemført, har i betydeligt omfang levet op til fondens målsætning: at fremme landbrugsudviklingen i udviklingslandene og forbedre den økonomiske og sociale situation for de fattige landbefolkninger. Derfor må vi med bekymring se på den fastlåste situation, der er opstået i forhandlingerne om fondens anden genopfyldning, og regeringen vil stadig virke aktivt for, at man kan videreføre og også styrke aktiviteterne i IFAD.

FNs regionale økonomiske kommission for Afrika har sidste år i en fremadskuende rapport, som hedder »ICA og Afrikas udvikling 1983–2008«, fremhævet en række vigtige områder, der burde prioriteres højt i landenes udviklingspolitik. Foruden programmer, der direkte eller indirekte sigter på at reducere befolkningsstiltvæksten, peger rapporten på behovet for ændringer i budget- og prispolitikken til fremme af landbrugsudvikling. Disse tanker har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande taget op i et fællesnordisk initiativ på konferencen med de såkaldte SADCC-lande i det sydlige Afrika, som fandt sted i Lusaka i februar i år. Gruppen af SADCC-lande omfatter Angola, Botswana, Lesotho, Malawi, Moçambique, Swaziland, Tanzania, Zambia og Zimbabwe.

Ved den konference, jeg nævnte, gav vi sammen med vore nordiske partnere udtryk